

РЕШЕНИЕ

№ 6532

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7150** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез юрисконсулт Д. И., срещу решение № 956 от 27.02.2023 г., постановено по НАХД № 9261/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136-ти състав. С решението е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия „К“, № 5927256, издаден от СДВР, с който на А. С. В., на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Посочва се, че неправилно съдът е приел, че не е посочено мястото на нарушението, тъй като в електронния фиш било конкретизирано, че нарушението е извършено на [улица]до номер 326, с посока на движение от [улица]към [улица], с ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26. Местоположението на пътния знак било доказано от събраните по делото доказателства, а именно Протокол по чл. 10 от

Наредба № 8121з – 532/13.10.2020г. за условията и реда за ползване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата („Наредбата“). Мястото на разполагане на АТСС, респективно на заснемане на нарушението, се установявал от приложения по делото снимков материал и протокол по чл. 10 от Наредбата. Посочва се, че като не изискал от Столична община схема, от която да е видно разположението на пътен знак В-26 на процесното място, съдът постановил оспорваното решение в нарушение на чл. 266, ал.1 от НПК, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила и е самостоятелно основание за отмяната му. Сочи, че наложеното административно наказание е правилно индивидуализирано с оглед зачестилите пътнотранспортни произшествия и генералната превенция. Неправилен бил изводът на въззивния съд за незаконосъобразност на електронния фиш поради липса на доказателства за връчването му, тъй като връчването било предпоставка само относно допустимостта на жалбата, която СРС приел, че е изпълнена. Претендира отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден електронният фиш като законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът – А. С. В., редовно призован, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 11.05.2022г., с автоматизирано техническо средство - CORDON M2 било установено и заснето, че в 09:15 часа в [населено място], [улица]до № 326 с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта за населено място с пътен знак В-26 до 50 км/ч, лек автомобил „А. А 3“, рег. [рег.номер на МПС], се движел със скорост 81 км/ч, т.е. с превишена стойност на скоростта - 31 км/ч и собственикът, на когото било регистрирано процесното МПС, бил и е А. С. В.. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да отмени електронния фиш, СРС е формирал извод, че електронният фиш не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Конкретно, електронният фиш бил издаден при допуснати нарушения на процесуалния закон във връзка с цитираното минимално необходимо съдържание досежно описание на нарушението, а именно липса на конкретизация на мястото на нарушението – разположение на пътния знак и зоната на неговото действие. От представеното по делото копие на електронния фиш, съдът е констатирал липса на отбелязване на връчване на адресата, което водело до

незаконосъобразност на електронния фиш, представляващо допълнително основание за отмяната му.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд.

На първо място, в електронния фиш е посочена следната правна квалификация: нарушение на осн. чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 ЗДвП. Последната разпоредба урежда квалифицирания състав на повторност по ал. 1, 2 и 3 на чл. 182 ЗДвП, нормата е препращаща и при позоваването на нея следва задължително да бъде указана и привръзката със съответната точка от 1 до 6 по ал. 1 (превишаване на разрешената скорост в населено място), по ал. 2 (превишаване на разрешената скорост извън населено място) или по ал. 3 (приложима по отношение на водачи на МПС за обществен превоз на пътници и опасни товари) на чл. 182 ЗДвП. В противен случай в правната квалификация би липсвала част от диспозицията и санкцията на нормата. Ето защо, позовавайки се на препращащата разпоредба на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, наказващият орган е трябвало да посочи и съответния основен състав на нарушение, което в случая не е направено. В резултат липсата на точна и пълна правна квалификация на нарушението е довела до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като пречатства възможността да разбере за кое нарушение е ангажирана административно наказателната му отговорност. В този смисъл, електронният фиш е издаден в противоречие с процесуалния закон.

На второ място, при постановяване на оспорваното решение Софийски районен съд е приел, че електронният фиш съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити с изключение на мястото на извършване на нарушението – пътния знак и зоната на неговото действие, което нарушава правото на защита на санкционираното лице и е основание за отмяната му. Настоящият състав на съда намира за основателни изложените в касационната жалба възражения срещу констатирания от СРС порок. В електронния фиш е посочено, че нарушението е извършено до № 326 по посока на движението от [улица]към Околовръстен път, при въведено с пътен знак В - 26 ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място при условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш № К/3104373. Изложената фактическа обстановка съдържа информация относно всеки елемент от състава на нарушението, включително и относно мястото на извършването му. По отношение на пътния знак, в случая от значение е единствено дали е посочено, че той е разположен по начин, който да ограничи скоростта на мястото, на което е извършено нарушението, и това става ясно от обстоятелствената част на наказателното постановление - „въведено ограничение на скоростта с пътен знак В - 26 в населено място“. Ето защо, процесното наказателно постановление съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението, както по отношение на разположението на пътния знак и зоната му на действие, така и мястото на извършването на нарушението и останалите компоненти, поради което не са налице предпоставки за отмяната му на основание чл. 189, ал. 4 ЗДвП – липса на описание на нарушението.

Не на последно място, събраните по делото доказателства потвърждават извършването на нарушението, така както е описано в електронния фиш. По отношение на разположението и зоната на действие на пътен знак В – 26, от представената по делото справка на организация на движението безспорно се установява, че в района на [улица], № 326 в посоката от [улица]към околовръстен път е въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч с пътен знак В – 26. Това

обстоятелство се потвърждава и от снимковия материал от мястото на нарушението и словесното описание към него, както и от представения Протокол по чл. 10 от Наредбата с рег. № 4332р – 25475/1205.2022г. В протокола изрично са посочени и елементите на нарушението, изложени във фактическата част на електронния фиш, а именно посоката на движение, ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В – 26, не на последно място разстояние между пътния знак и АТСС – 200 м. и посока на действие на АТСС – приближаващи превозни средства, т.е. безспорно знакът е поставен преди АТСС и обхваща зона, в която максималната скорост е ограничена до 50 км/ч посредством поставения пътен знак.

Въпреки това, като взе предвид изложените по – горе аргументи относно констатираната непълна правна квалификация на нарушението, явяваща се нарушение на чл. 189, ал. 4 ЗДВП и самостоятелно основание за отмяна на оспорвания електронен фиш, както и предвид обстоятелството, че с процесното решение СРС е отменил оспорвания електронен фиш, то съдът приема, че оспорваното решение като краен резултат е правилно и следва да бъде потвърдено, макар и по различни от изложените в него мотиви.

При този изход на спора искането на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 956 от 27.02.2023 г., постановено по НАХД № 9261/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.